

Krajem 1991.god.sam se upoznao sa A.Sokolom koji mi je u razgovoru rekao da bi mi Muslimani trebali da organizujemo pripreme za samoodbranu i da ruk.tih poslova trebalo da bude neko lice iz nas.Selakovac,pa je izrazio želju da to budem ja.Njegov predlog sam prihvatio krajem 1991.god. i prisustvovao sam jednom sastanku koji je održan u blizini džamije Bor,kome su pored mene prisustvovali A.Soko,kao glavni koordinator izmedju Glavnog štaba za Novi Pazar i Sandžak,za im Ežemović Dž.Gračanin Šefćet,Zilkić Safet,Hasić Adem i Škrijelj Jonuz.Sastanak je vodio Soko na kome je izneo podatke koje treba da obavi grupa ljudi na planu samoodbrane a jedan od zadataka je bio da se u svakoj MZ organizuje jedinica zv."10plus 1".Dalje se razgovaralo o fin.sredstvima za putovanja po terenu za čije prikuplja je garantovao Soko Rekao je da više neće dolaziti na sastanke već da će zaduženja pisati.Da bi se organizovale jedinice 10+1 formirana je komisija ali niko od lica koja su prisustvovala sastanku nije prihvatio ni jedno zaduženje.

Na sledećem sastanku J.Hodo se posvajao sa A.Sokolom jer nije obezbedio novac i zbog toga je napustio sastanak.Na jednom od sastanaka Soko je govorio da postoji uradjen plan za Sandžak koji ja nikada nisam video.

U leto 1992.godine prilikom susreta,Ahmetović mi je predložio da kao član Gl.štaba za N.Pazar i poverenik za MZ treba da se zadužim puškom.Ja sam to prihvatio i preuzeo pušku od Rifata N.koji stanuje u Hercegovačkoj ulici,koju sam iste večeri odneo u kuću mog šuraka Fejzović Ha riza i rekao da je negde sakrije.Nakon 10 dana neko je u moju kuću done municiju i jednu bombu kašikaru koje je predao mojoj ženi a ja sam joj rekao da to odnese kod njegovog brata F.Hajriza.

Ja sam od Sokola dobio naredjenje da iz stare Centrale,koju bi otvorio pošto bi dobio ljuč od Et.Džemila,izdam naoružanje.Iz tih prostorija izdao sam oko 18 aut.pušaka i municiju koja je bila pakovana u džakovima a neznam o kojoj se količini radi,niti znam kako je oružje došlo u Centrašu i ko ga je nabavio.Nisam prisustvovao sastancima sa K-dantima kriznih štabova u MZ,niti ne znam ništa o eksplozivu koji je bio uskladišten u zgradi stare Centrale,niti za obuku diverzanata .

svom trošku ali nisam kontrolisao obuku građana Novog Pazara za samoodbranu. Meni je Ahmetović S. da Gl. Štab za N. Pazar ima planove evakuacije, i obezbeđenja pojedinih objekata. Okr. He ilović Alija je u V-toj MZ bio zamenik K-danta Štaba a pre njega je to bio Jakupović Hodo, kome sam ja predao iz magazina 7 pušaka sa municijom. Ja znam, da je ključ od zgrade stare Centrale imao samo E. Džemail. Safetu sam predao dve autom. puške sa municijom. Jednu pušku sam predao Hasić Ademu iz N. Pazara.

ZAPISNIK kod Istr. sudije od 23.06.1993.god.-dopuna od zap.

Prilikom ranijeg ispitivanja negirao sam učestvovanje u kradji ekspl. sad sam odlučio da to priznam a desilo se ovako: Pored mene učwstvovali su E. Džemail, Fejzović Haris, Ahmetović Soko, Gračanin Šefćet i još nekoliko lica, tako da nas je ukupno bilo 14 a pet lica je čuvalo stražu dok smo mi krali ekspl. Kradju ekspl. je obezbedio Et. Džemail preko mog žuraka Fejzović Hajriza koji je poznavao neko lice, koje je rukovalo magacinom ekspl. u kamenolomu. Ja nisam išao do kontejnera gde je bio ekspl. a znam da je lako obijen jer je Hajrović Zekrija posekao neke brave od kontejnera Tom prilikom je ukradjeno najmanje 10 paketa ekspl. težine od 25-30 kg. i veća količina detonirajućih kapisli i sposoborećeg štapina.

Ja neznam gde je ekspl. istovaren jer sam ja sa mojim vozilom ostao u Salakovcu da istovarim šuraka i još dvojicu momaka, koji su učestvovali u kradji.

Oružje koje je skladišteno u staroj centrali ja i Et. Džemail smo po nalogu Ahmetovića S. prevozili iz Šutenovca iz jedne šume, tako što smo ga prevezli mojim kolima a dva navrata u ukupnoj količini od 40 kom. Kasnije je Ahm. Soko meni i Etemoviću kasnije dao još 14 pušaka sa municijom. Mislím da je Kolašinac H. bio Kom. štaba za ceo Sandžak. Ja sam bio čl. Glavnog štaba u N. Pazaru i koordinator sa Sandžačkim štabom.

~~ZAPISNIK KOD ISTR. SUDIJE OD 23.06.1993. GOD. - DOPUNA OD ZAP. KOD ISTR. SUDIJE OD 23.06.1993. GOD.~~

Ustavna mi se opuzivom na teret da sam bio komandant
glavnog štaba za - andžak, na odmah letičem da ment niže komando
da je takav štab postojao, a kamoli da sam je bio u njegov komanda-
nt. Postojao je odbor za odbranu mira na ovim prostorima i ja
sam bio član tog odbora. Hteo bih da istaknem zbog čega je došlo
do organizovanja ili formiranja nekog odbora. Hteo bih istaknu-
ti da je došlo do organizovanja su savodnevno upućivane pretrage
na ovome prostoru, a pre svega mišljenja na muškim. Uku izreko-
vite je došlo da drži miting u H. K. K. i otvoreno je izreko-
vanje na belom konju i da se "savesti red na ovom području", a
zna se kakav je to red on hteo da zvede. Treće je da se da
odrede rukni, svakome onome, ko bude drsko kaznen u ruči ili ko
je podložan. Da sam sve to pratio kao građanin i kad je održavan
miting u H. K. K. vidio sam pred sobom autoru sa pristalnikom koji
stracjom u kojem je jedno lice drzelo u rukama automati i sa tim
automatom je pratio. Kamoli koje su nosili su pred sobom iz-
kazao. Izgurno je da bi miting koji je organizovao Luk izreko-
vanje rat među nacionalnim pripadnicima na ovom području da
bi organizovano niže mišljenja interesima. Treće sam formiranje
partovskih formacija od - andžak, - andžak, a sveki je od njih izre-
vite iz formiranja muškim. Govorili su da se muškim
ukoliko se ne vrate u privrednu uslužu i prine tu uslužu i potro-
ti ih na ovoga područja sve do andžak. Bilo je raznih vrsta
sa, kao što je pucanje iz automatskog oruzja u celu formaciju
potrova. Bilo su postavljene dve barikade u H. K. K. i to jedna
kod fabrike "ves", a druga kod groblja. Trećeno je upućivanje
oruzja u andžaku u erpaku rukni, čiji je vlasnik od ove ere tre-
mih straneke, kada nezna ime tog vlasnika. Posredno je izre-
va ponudjen rezervista na ovom području. Tuzki su dječu na
reaktivni prema rezervnoj bazi. Pjevali su se nacionalističke
pjesme u centru H. K. K. Bilo je dobrotvorna devotkama, otvore-
nje cigarete, a na "Arhu garbiže" pisanut je jedan sklad u
kolima i zbog toga je došlo do okupljanja stanovništva i odavno
je da bi izbio ekoe vedu razmjere da mišljenja niže interesima
sala i pravila te rezerviste. Ono sam da je u belim vodama i odavno
iz ruznog baze i to iz škole. Ono je da su rezervisti izreko-

navodim:

Letičem da je moj branilac advokat Behmed Hot, a dalje

su da iznosim.

Kamoli sam izjavio da sam razumeo opuzivom. Dobranu

opuzivom izjavljujem:

UZJAVLJENJE, koji je na otvaranju pretrage izjavio da je
razumeo opuzivom i kome su predložena pravna i odbrana, da
opuzivom se neustavna izjavljivanje opuzivom

Podeto u 9.30 časova.

Opuzivom se izjavljaju na teret
Križića koji je 21.11.2001. st. 1. izj.
Kamoli do 21.11.2001. st. 1. izj.
u vezi st. 2. i 21.11.2001. st. 2. izj.
i 21.11.2001. st. 2. izj. Zakon o javnom
redu i miru Republike Srbije.

17. februara 1994. godine.

DRŽAVNA VEĆA:

Predsednik veća-sudije,
Dragoje Tapušević

Član veća-sudije,
Ibrahim Belimedžić

Sudije porotnici:
1. Pavlović Predrag
2. Kurtović Đanko
3. Jovanović Miodrag

Dopunske sudije:
1. Spahić Tufik
2. Aksić Svetomir

Zapisničar,
Darvilo Ahmetović

Okružni javni tužilac,
Milošja Kulićević

Zamenik OJT-a,
Selih Keršić

Optuženi: HAJRIZ KOLJIĆ
UGLJANIN FANIL

Graničari-advokati:

Mehmed Hot, Ramiz Črnčanin,
Azem Vlasi, Esad Duljević, Faruk
Korenica, Ismet Kelić, majko
Danilović, Munever Kuć

krenuli sa Javora prema Pazaru, pa je došlo do iseljavanja dva sela na tome putu u Novi Pazar i to su selo Petrova i Jasenovik. Na autobuskoj stanici su rezervisti pjevali nacionalističke pjesme i rukama pokazivali kako će da kolju Muslimane. Upali su u kafanu vlasnika Šećovića, svezali ga i ubili bi ga da nije intervenisala konobarica i odbranila ga. Na putu N.Pazar-Melaje rezervisti su upali u autobus i tjerali su vozača da ih vozi gde su oni želeli bez obzira što su tu bili putnici. Čuo sam da je minirana gradska crkva u N.Pazaru i to su učinila lica sa vozilom kraljevačke registracije, a zna se šta su time hteli da postignu, da naprave razdor između Srba i Muslimana u N.Pazaru. Rezervisti su nišanihli oružijem na civilno stanovništvo po gradu, nosili su noževe sa pojansom mimo uniforme. Mogao bih da navedem i još puno takvih slučajeva, kako na području N.Pazara tako i po okolnim mjestima.

Sve ovo što sam naveo moglo je da izazove sukob, a i neko od ekstremnih Muslimana je mogao da se suprostavi, pa ne samo ovo što sam naveo da se događalo nego se vodila i propaganda kao da će doći "krvavi Božić" ili "krvavi Bajram", pa sam čuo zbog takve propagande da je bilo slučajeva da i Srbi bježe sa ovoga područja. Čulo se da se srpsko stanovništvo naoružava od raznih ekstremnih stranaka. Vodila se propaganda da će da dođe do rata u Sandžaku. Nisam čuo da su vinovnici pomenutih ekcesu kažnjeni i ako su neki od njih privodjeni, mada napominjem da su svi ovi ekcesi bili prijavljeni ili MUP-u ili vojnim organima.

Sve je ovo izazivalo strah kod Muslimana i mnogi su se odselili u inostranstvo. Gledao sam odlazak tih ljudi iz Pazara i to mi je teško padalo. Posle rata sa Hrvatskom, kada su neiskusni srpski i muslimanski mladići tjerani da ginu, da bi oni iz njih pljačkali, uticalo je da pojedini Muslimani više nisu htjeli da idu u vojsku.

Sve ovo što sam napred izneo uticalo je da se formira Odbor za očuvanje mira, a on je nazivan i Odbor za samozaštitu ili spoj mjesnih zajednica za očuvanje mira. Mi bi se vidjeli u kafećajnicama i međusobno razgovarali o ekcesnim situacijama, kao i o situaciji u zemlji i inostranstvu. U odboru se nisu nosile nikakve odluke i svako je radio samoinicijativno i svako je za svoj rad snosio posledice, a to će reći za ono što je on preduzimao nije nikome polagao nikakav račun već je on sam to prijavljivao MUP-u ili preduzimao mere da ekcesnu situaciju smiri.

Stavlja mi se na teret optužnicom da sam sačinio ratni plan za Novi Pazar, pa ističem da ja neznam da sačinim ratni plan, a vjerujem da to niko nije mogao da uradi od svih ovih lica koja su optuženi. Ja do sada nisam nikada vidio ratni plan, a nisam ga vidio ni u vojsci niti mi ga ko pokazivao, a kamoli da ga ja sačinim. Dalje mi se optužnicom stavlja na teret da sam sačinjavao karte, pa mi nije jasno kako sam to mogao da činim. Koliko ja znam geografske karte sačinjavaju instituti, a ne ni kao pojedinci, jer pojedinci to ne mogu. Isto tako nisam sačinjavao skice terena samoinicijativno, jer za to niti je imalo potrebe, niti je to ko od mene tražio. Na ovome području postoje ljudi koji poznaju teren bolje nego što se to može pokazati na skicama i tim ljudima ne trebaju skice. Skice sam radio u

geodetskoj upravi, kao službeni zadatak, a mimo toga nikakve niti ne niti sam sačinjavao, niti je imalo potrebe da ih sačinjavam kao što sam već kazao. Nije mi poznato da je postojala neka grupa "10 + 1", ako se tu ne misli na ljude za obezbeđenje stranaka. MUP nije obezbeđivao skupove stranaka i ponavljam da mimo toga nisu mi poznate nikakve druge grupe. Nisam vršio nikakav izobog ljudstva za obuku u Turskoj, niti za diverzantske grupe, niti sam obučavao nikakvo ljudstvo za diverzantske akcije. Eksploziv ne poznajem i samim tim nisam ni mogao da drugoga obučavam, kada ga ni sam ne poznajem. Kada sam bio u vojsci nisu postojale automatske puške, pa i ne poznajem rukovanjem tim oružijem, pa se tako i inspektorima SUP-a kazao. Oni su mi tada sugerisali da sam obučavao ljudstvo rukovanjem pištoljem, pa sam im rekao da imam pištolj i da znam sa njim da rukujem, pa se pitam kome je danas potrebno da se obučava u rukovanju pištoljem. Nije mi poznato da su postojale vojne formacije, pa se pitam kako sam mogao vršiti smotru nečega čega nije bilo. Nisam organizovao pripremu i slanje a samim tim nije mi poznato ni da je neko išao na obuku u Turskoj

O oružiju ću sada posebno da iznesem detalje što mi je sve oko toga poznato. Polovinom 1992.god. je došao Ahmetović Soko u moju kancelariju, pozvao me da izadjem i rekao mi je da mu dodam pušku za mene. Rekao mi je da je to automatska puška. Navodno sam mu da takvu pušku ne mogu da primim, jer ne mogu da je držim u stanu, pa sam se odlučio na kraju da je uzmem i sačuvam u stan, koji sam imao u Selakovcu. Stajala je tu jedno vreme, a kada sam čuo da počinju da se hapse ljudi zbog oružija rekao sam šuraku Fejsović Hajrizu da pušku uzme iz tog stana i da je negde skloni, te je on tako i uradio. Pušku su radnici MUP-a našli kod njega. Jedne večeri, kada sam se vratio sa terena susreo me u gradu Ahmetović Soko i kazao mi je da nešto iz centrale treba da dam Hasić Ademku pa mi je dao ključ od centrale i objasnio mi je da na stolu postoji revers i da ja postupim po tome kako u reversu stoji. Otvorio sam centralu i zaista sam našao revers na kome je pisalo da se Hasić Ademu da puška, ja sam mu pušku dao i potpisao revers. Prošla su dva meseca posle toga i ponovo me Ahmetović Soko pozvao da dodjem u centralu. Kada sam došao kod njega rekao mi je da treba da uzmem osam pušaka i da nedjem ljudima kojima ću te puške da podelim. Dok sam bio kod njega neko je naišao na vrata i Soko mi je rekao da dodam osam pušaka, kako je stajalo napisano u reversu, te sam ja došao puške ne brojeći ih, a video sam da je za te puške došao Jakupović Hodo i njemu sam ih predao. Posle je bilo sporno da li je bilo sedam ili osam pušaka ali ja ističem da je u reversu stajalo 8 pušaka, da ih nisam brojao, da neznam tačno koliko ih je bilo. Ahmetoviću sam rekao da ja nemam kome da podelim te puške, da neznam koga da mu predložim pa onda je naišao u centralu Zilkić Safet, koji mi je inače neki daljni rođak i pre nego što je ušao u centralu Ahmetović Soko mi je kazao da Safetu dam dve puške, jer on navodno ne može to da im da, pošto je drugim davao oružije, pa bi ispalo mnogo da deli te puške. Neznam da li postoji revers na te dve puške. Kada je Safet otišao ponovo sam sa Ahmetovićem razgovarao o osam pušaka, koje mi je on ponudio da ja razdelim ljudima, pa sam mu ja napomenuo da bih mogao da predložim jedino Mušić Mureta, koji mi je rekao da se da oružije, jer on neće to oružije da zloupotrebi. Na kraju smo se saglasili da tih 8 pušaka odnesemo i zakopamo, te smo tako i učinili. Soko mi je kazao da će on naći ljude i da mi dodjem sutradan noću da te puške podelimo. Došlo je šest ljudi

i preuzeli su šest komada pušaka, a dve su ostale tu zakopane. Ahmetović Soko je vršio na mene pritisak da i te dve puške nekome dam, pa sam mu ja kazao da sam ih dao svojim šuracima Fejzović Hajrizu i Fejzović Isahu, mada to nisam učinio i oni ništa o tome nisu znali. Ahmetović Soko mi je kasnije dao metke, a Zilkić Safet mi je dao jednu bombu, pa sam ja te metke i bombu odneo kod Hajriza Fejzovića i zamolio ga da to negde skloni. Kada je nastavljeno hapšenje ljudi zbog oružija, ja sam otišao kod Hajriza Fejzovića i pokazao sam mu mjesto gde su zakopane pomenute dve puške, pa sam mu kazao da ako neko dodje iz SUP-a da to mjesto pokažu i objasne gde su puške. O oružiju toliko znam. Neznam za druge puške, a optužnicom mi se stavlja na teret da sam podelio 54 komada pušaka, mada to nije tačno, kako se to vidi iz ove moje odbrane.

Tokom diktiranja zapisnika nije dobro razjašnjeno prvi deo moje odbrane, pa bih hteo da se to dopuni i da se navede da je preko sredstava informisanja bila velika reklama formiranju ekstremnih stranaka i bila je velika reklama dolaska Vuka Draškovića u N.Pazar, pa sam to hteo da kažem da ne ispadne da sam u odbrani kazao da je vlast pretila Muslimanima. Hteo bih da dopunim i deo gde sam kazao da se iz automatskog oružija pucalo u Deževi, a pucalo se na kuće muslimana Crnovrčana u Deževi. Hteo bih da navedem da sam i ja bio prisutan na "vrhu čaršije", kada je došlo do ekeesa između rezervista i stanovništva, pa da ja nisam sa još nekolicinom ljudi stao ispred razjarenih ljudi, sigurno bi napali i tukli rezerviste, a srećom neko je obavestio miliciju i milicija je došla i privela ih. Kada sam govorio napred o tjeranju srpskih i muslimanskih mladića da idu napred i da ginu, a da "oni" mogu da pljačkaju, mislio sam na paravojne formacije, koje su išle sa tom djecom.

Napravljena je pauza od pola sata, pa u 12,00 časova pretres se nastavlja ispitivanjem optuženog Fadila Ugljanina, pa optuženi dalje u svojoj odbrani navodi:

U aprilu 1992.godine dobio sam obaveštenje da mi je otac teško bolestan i da mu treba dati krv, a toga momenta sam bio sa šurakom, optuženim Hajrizom Fejzovićem. On ima istu krvnu grupu kao i ja, pa smo se dogovorili da zajedno odemo u Tutin i damo krv, a onda posle toga smo se našli sa Etemović Bhemailom, pa sam ja znao da i je on inače davalac krvi, te sam ga zamolio da i on podje sa mnom i Fejzović. On je pristao i kazao da će povesti još dveicu sa sobom, te ih je pozvao, a vidio sam da su to bili optuženi Alić Mustafa i Gračanin Bećet. Krenuli smo sa dva vozila u Tutin i usput sam vidio da je Ahmetović Soko istovarao robu ispred jedne prodavnice. Pozdravili smo se i ja sam mu kazao gde ide. On je obećao da će doći i da će i on da da krv ako bude potrebno. Dogovorili smo se da ga sačekamo ili u bolnici ili od nekih privatnih kafana u Tutinu. Otac mi je bio slogiran i nije mu bila potrebna krv, pa su pomenuta lica otišla u privatnu kafanu, a ja sam obišao majku i sestru. Njih sam našao u privatnoj kafani, a tu je došao i Ahmetović Soko. Krenuli smo prema Pazaru i na jednom mjestu s nas je zamolio Soko da ga sačekamo i da mu pomognemo da neku robu utovari u svoje vozilo. Etemović, Fejzović, Soko, ja i Sokolov vozač smo otišli za tu robu. Tu robu smo uzeli od jedne kuće i bila su tri paketa. Neznam šta je bilo u paketima, a ta tri paketa smo doneli do kuć-bija Ahmetović Sokola i tu smo te pakete ostavili. Svojim vozilom

Kada nisam bio član SDA kada je održavan referendum. Čuo sam preko sredstava informisanja za muslimansko nacionalno vijeće Sandžaka, a šta je to bilo zaista neznam. Pominjao se resor sigurnosti, ali ja neznam šta je to i nikoga ne poznajem iz toga resora. Ništa mi nije poznato da su postojali bili kakvi planovi a ne samo ratni planovi o kojima sam se napred izjasnio. Nije mi poznato da su postojali planovi evakuacije stanovništva, jer sam samim tim da narod na ovome području dobro poznaje terene i da nema potrebe o tome donositi bilo kakve planove, crteže ili skice. Negdje početkom 1993.god. išao sam u Tursku privatnim poslom. Nikoga od poznatih lica sa ovoga područja nisam sreo u Turskoj. Kada sam bio u zatvoru u Kraljevu jedan pritvorenik mi je kroz prozor pročitao deklaraciju muslimanskog nacionalnog vijeća Sandžaka, a pre toga nikada ništa o njoj nisam čuo. Ništa nisam čuo o ustavu Republike Sandžak. Kada sam napred govorio o paketi-
tina koje smo doneli do vozila Ahmetović Šokola po mojoj proceni težina jednog paketa je bilo oko 10 kg. Bili su upakovani u debliji karton, obični paketići, a na njima nije bilo nikakvog natpisa. Najveća težina je bila po mojoj proceni oko 10 kg. i komotno smo mogli po jedan da nosimo taj paket. Postavljeno mi je pitanje zbog čega je otišlo više lica kada su bila samo tri paketa, pa ističem da mi nismo znali koliko je bilo paketa. Ahmetović Šoko nije kazao koliko lica da ode sa njime. Tvrdim da nije bilo drugih lica tom prilikom sem lica koja sam napred pomenuo. Od onih lica kojima smo dali šest pušaka, koje smo predhodne večeri zakopali, znao sam jedino Mušić Murata i njega sam jedino poručio Ahmetoviću da mu možemo dati pušku. Druga lica nisam poznavao, mada su mi u Državnoj bezbednosti kazali da su njihova imena na reversima. Pre nikada ta lica nisam sretao.

Fredsednik veća je pročitao zapisnike o ispitivanju optuženog Fadila Ugljanina u istrazi od 24.maja, 26.juna i 9.avgusta 1993.godine, pa pošto se te izjave razlikuju od odbrane koju je danas Ugljanin Fadil dao pred sudom upitan je radi čega je promenio odbranu i radi čega danas ovako ističe, a u istrazi je njegova odbrana bila sasvim drugačija optuženi navodi:

Uhapšen sam 22. maja 1993.godine. Tražio sam od milicionara da mi pokažu nalog kada su mi došli kući, ali mi nisu pokazali nikakav nalog. Prilikom pretresa bila je prisutna samo milicija i niko više. Neznam šta su sve tražili u mojoj kući, ali su mi tom prilikom uzeli neke kasete, devize i ostavili mi porodicu bez idega. Kada su me priveli u prostorije MUP-a u N.Pazaru jedan od inspektora mi je kazao da sam komandant N.Pazara, a onda me udario i ja sam pao. Nastavljeno je ispitivanje moje i njih deset se međusobno menjali pri tom ispitivanju. Tražili su od mene nekakvo priznanje o kome sam ja prvi put čuo. Toj dana uveče su me odveli u Kraljevo sa još desetak ljudi, koji su bili uhapšeni kada i ja. Kada smo čuli razveli su nas po kancelarijama i ja sam ispitivan te večeri do 3,30 časova sutradan. Moje ispitivanje u Državnoj bezbednosti je trajalo do 26. maja i od istražnog sudije sam ispitan 26.maja, a ne 24. maja kako stoji u zapisniku navedeno. Ranije sam bio sudski veštak u opštinskom sudu u N.Pazaru i poznajem istražnog sudiju Okružnog suda i njegovo ponašanje me iznenadilo. Na njegovo obaveštenje da mogu uzeti advokata i čak sam mu rekao ko je advokat, a to je sadržajni moj advokat Mehmed Rot, odgovorio mi je da advokata mogu doznati iz Kraljeva ako želim. Ja nisam želeo advokata

iz Kraljeva, a nisam ni bio u situaciji da idem i da anđelijski i tražim branioca u Kraljevu. Ired istražnim sudijom nisam ni reći pregovorio. On je prepisao izjavu koja je stajala pred njim i koju sam navodno dao pred organima Državne bezbednosti. Ili nego što sam doveden pred istražnog sudiju rečeno mi je od inspektora da moram da potpišem zapisnik kod istražnog sudije. Shvatio sam šta to znači, a naime, ako nebih potpisao zapisnik bio bih maltretiran, a tih maltretiranja je bilo mnogo, kao što je vezivanje ruku za stolicu i ispitivanje po ceo dan u tom položaju (optuženi pri tome plače). Čuo sam da su drugi tučeni i noću se čula vriska iz prostorije Državne bezbednosti. Ispitivan sam danonoćno i sigurno sam trideset puta pozivan u Državnu bezbednost a od toga jedna trećina ispitivanja je bila noću.

Optuženi u ovome delu zastajkuje, a napred je konstatovano da pri davanju odbrane plače, pa je upitan da li bi želao odmor, pa optuženi izjavljuje da se zastane sa njegovim daljim ispitivanjem.

Predsednik veća je dao pazuzu od 15 minuta, a potom je pretres nastavljen u 13,45 časova.

Optuženi Hadil Ugljanin dalje navodi:

Fosle opisanog ispitivanja i primenjenih postupaka prema meni shvatio sam da državna bezbednost od mene želi da čuje da kažem i da potvrdim ono što sam pre toga čuo preko radija da se govori o nekakvoj sandžačkoj organizaciji. Shvatio sam da treba to da potvrdim. Počeo sam da pričam onako kako su tražili od mene, a postupak pred istražnim sudijom se ponovio i drugog i trećeg puta, kao što sam napred opisao. Dobro se sećam kada me ispitivao o obuci lica oružijem da sam mu odgovorio da nisam učestvovao u obučavanju bilo kakvih lica, a on je uneo u zapisnik da jesam. Što se tiče krađe eksploziva želeo bih da kažem da su mi u Državnoj bezbednosti doneli nekakvu izjavu, u kojoj je bilo opisano kako je bila krađa, pa kada su me pitali da li sam učestvovao u toj krađi rekao sam da jesam. Svaki put sam istražnom sudiji govorio da imam svog advokata i da bih voleo da prisustvuje mojoj izjavi, ali mi je istražni sudija ponovo ponavljao da mogu da uzmem advokata iz Kraljeva. Jednom sam pitao za Zekriju i ja sam odgovorio da sam čuo za to lice, ali je istražni sudija konstatovao u zapisnik ono što već rečeno je stoji. Što se tiče novca koji je navodno zaradio Ahmetović, to sam čuo od inspektora državne bezbednosti, koji su tvrdili da je čoko zradio od dvesta hiljada pa do milion maraka, a da je onda pobjegao u Turaku. Ja to neznam tj. neznam da li je zaista novac zaradio ili nije. Sa Sulejmanom Ugljaninom se nikada ranije nisam sretao, niti sam razgovarao lično sa njime. Sjego sam jedino čuo na mitinzima. Na postavljeno pitanje predsednika veća da li sam sa optuženog Hajriza Kolašince kazao ono što stoji u zapisnicima o mom ispitivanju ističem da sam ja Hajriza pomenuo i da sam čuo za njega da je u odboru za samozastitu, odnosno u odboru za očuvanje mira, a nikada za njega nisam kazao da je komendant štaba, jer sam čitavo objašnjenje da mi nije ni bilo poznato da postoje nekakvi štabovi.

Na postavljeno pitanje predsednika veća da li sam u kakvom srodstvu sa Sulejmanom Ugljaninom ističem da smo mi bili bili prezime po selu Ugao kod Šjenice, a mi nismo ni u kakvom srodstvu.

Napominjem da je uvek jedno od lica državne bezbednosti bilo prisutno kada me istražni sudija ispitivao, a pri ispitivanju od radnika državne bezbednosti obično bi noću došlo po jedno uniformisano lice, otvorilo bi vrata i pitalo: "da li ja treba da preduzmem mere, ako ja neću da pričam". Zbog toga ja nisam smeo da se suprostavim istražnom sudiji i da odbijem da potpišem zapisnik. Nisu me tukli u Kraljevu u Državnoj bezbednosti, ali je način ispitivanja, kao što sam već to objasnio bio takav "da to slama čovjeka".

Na kraju ponavljam svoju odbranu od ranije da je moje učešće bilo jedino u odboru za očuvanje mira i ni u kakvim drugim odborima ja nisam učestvovao, a smatram da smo dosta doprineli da se mir očuva na ovom području.

Na postavljena pitanja Okružnog javnog tužioca optuženome ko je osnovao odbor za očuvanje mira, da li je odbor djelovao u okviru SDA i da li su članovi odbora znali za oružije koje je deljeno optuženi navodi:

Neznam ko je osnovao odbor, jer ja nisam bio od početka u njemu. Ja sam se kasnije priključio, a pozvao me je Soko Ahmetović da učestvujem u tom odboru. U odboru su bila i lica koje nisu bili članovi SDA, te nebih mogao sasvim sigurno da kažem da li je taj odbor delovao u okviru SDA. Neznam da li su ostali članovi odbora znali za podjelu oružija, a ono što sam ja znao to sam danas izneo pred sudom.

Branilac optuženog Fadila Ugljanina, ističe:

Uneto je u zapisnik da je minirana crkva u N. Pazaru, pa predsednik veća konstatuje da je zaista optuženi izjavio da je pokušana da se minira crkva, a ne da je minirana, te ukoliko da je uneto u zapisnik da je minirana, to je greška, koja se na ovaj način ispravlja.

Branilac optuženog dalje navodi:

Kada je moj branjenik iznosio odbranu napomenuo je da su rezervisti nosili i "civilne noževe", a u zapisnik je uneto "koji nisu bili sastavni deo uniforme", a nadalje optuženi je u odbrani istakao kada je govorio o oružiju i na pitanje što će tim licima oružije odgovorio je "da se brane ako budu napadnuti od paravojničkih formacija".

Na postavljeno pitanje branioca optuženog Ugljanina, optuženi navodi:

U zapisnik je uneto da se moglo očekivati da izbjije rat između nacionalnih pripadnika, pa ističem da to nije najbolja formulacija onoga što sam htio da kažem. U konkretnom slučaju, dolaskom Vuka Dreškovića i njegovim mitingovanjem moglo je doći do pokolja muslimanskog stanovništva, a ne do nikakvog rata između Muslimana i Srba, nisam mislio da će doći do takvog rata nego da će doći do pokolja.

Kada smo uzimali pakete zajedno sa Ahmetovićem dokolom ističem da smo te pakete uzeli iz građja, pored jedne kuće. Neznam čija je to bila kuća. Ti paketi su bili daleko od kantonoloma Gradan oko 500-600 metara.

Istina je ovo što sam danas u svojoj odbrani naveo, a kako sam već objasnio ne ono što sam naveo u istrazi.

Na postavljeno pitanje branioca Hajriza Fejzovića, advokata Zečira Brežanina, optuženi Fadil Ugljanin navodi:

Moji šuraci Hajriz i Isah Fejzovići stanuju u kući, koja je lepljena. Ja sam stanovao kod Isaha na spratu ranije i kada sam se odselio ostale su mi stvari na spratu i jedino sam ja imao ključ od tog dela zgrade. Pušku sam ostavio u taj deo zgrade i u taj stan kada sam danas govorio da sam pušku ostavio u Bel kovcu.

Revers je potpisao optuženi Hasić Adem ne uzetu pušku u centrali u N.Pazaru, a revers sam potpisao i ja.

Na postavljeno pitanje branioca optuženog Gračanin Bećeta, advokata Esada Duljevića, optuženi Ugljanin navodi:

Nije mi poznato da je bilo ko obučavao lica u rukovanju oružijem, pa prema tome nije mi poznato da je Gračanin Bećet bilo koga obučavao.

Optuženi Kolašinos Hajriz ističe da je optuženi Fadil Ugljanin izjavio da mu je poznato da sam ranije radio u pomenutom odboru i da sam ga napustio, a nije uneto da sam napustio odbor, već da sam samo radio u odboru.

Na kraju optuženi Fadil Ugljanin predlaže da se raloži MUP-u da vrati oduzeti devizni novac od njega prilikom pretresa i njegovog hapšenja.

U 14,25 časova predsednik veća prekida pretres i pretres će biti nastavljen 18.02.1994.godine sa početkom u 9,00 časov ispitivanjem optuženog Hajra Aljkovića.

Zapisničar,

Predsednik veća-sudija,

36/93

ODBOR ZA ZAŠTITU LJUDSKIH PRAVA I SLOBODA NOVI PAZAR, SANDŽAK

ADRESA: OSMANA ĐIKIĆA BR. 2 – 36300 NOVI PAZAR, SANDŽAK – TEL./FAX 0038 20 29 312

_____ 199__ god.

IZJAVA

Ime i prezime NAFISA UGIYANI SUPRUGA FADIHA datum rođenja 01.03.1958
Mjesto KIRČE SOTUTIN br. lk. i mjesto izdavanja 12994 SUIP TUTIN
Datum događaja 22.05.1993 mjesto događaja NOVI PAZAR S. NEMANJE 3/1 u koliko sati 05
Imena svjedoka _____

Ko je povredio vaša prava MUP

OPIS DOGAĐAJA

Dana 22.05.1993. God. došla je policija oko 6 i ušla je u stan M. S. Nemanje 3/1, pretresli stan detaljno uzele su mom mužu pištol ZA koji je imao narednu dozvolu, isto tako uzele su 1550DEM.
u stanu nisu ništa drugo našli, mene nije poznato da je moj muž ništa posedovao od oružja niti je pronađeno u stanu oružje
mom mužu nedaju nikavog kontak, kao i nama porodicu